

stemmer bag et kvalificeret flertal og den befolkningsandel, flertallet repræsenterer. Især Storbritannien, Spanien, Italien og Frankrig har gjort sig til talsmænd for en ændring af stemmevægtene, mens Tyskland foretrækker en løsning med dobbelt flertal, for eksempel hvor antallet af stemmer (kvalificeret flertal) kombineres med et krav om en mindste befolkningsandel på over 50 pct. Blandt de øvrige medlemslande er der udbredt modvilje mod ændring af stemmevægtene, mens der synes at være større bevægelighed, hvis man baserer sig på en model med dobbelt flertal. Formandskabet har indtil videre bevaret flere optioner på bordet.

Kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen

For så vidt angår kvalificeret flertal har alle lande bortset fra Storbritannien erklæret sig rede til at overveje en mere udstrakt anvendelse af kvalificeret flertal i perspektiv af udvidelsen. Formandskabet lægger op til at koncentrere opmærksomheden om en række bestemmelser af overvejende lovgivningsmæssig karakter.

Vedrørende forenkling og reduktion af antallet af beslutningsprocedurer synes alle lande med undtagelse af Storbritannien i udgangspunktet at kunne gå med til en afskaffelse af samarbejdsproceduren til fordel for fælles beslutningstagen. Dog er der flertal for at undlade ændringer i ØMU-bestemmelserne. Der er ligeledes udbredt tilslutning til forenkling af proceduren for fælles beslutningstagen. Formandskabet lægger op til, at proceduren for fælles beslutningstagen udvides til at omfatte de emner – med undtagelse af ØMU'en – der i dag er omfattet af samarbejdsproceduren, samt til enkelte andre lovgivningsmæssige områder.

3.4 Søjle 1

Søjle 1-emnerne, herunder flere af de områder, hvor Danmark har fremlagt konkrete forslag, såsom miljø, åbenhed, svigbekæmpelse samt forbrugerbeskyttelse, har kun i begrænset omfang været drøftet under det hollandske formandskab. Forhandlingerne må forventes at foregå på baggrund af Dublin II-dokumentet, idet der endnu kun i beskedent omfang er fremlagt nye konkrete forslag på disse områder. Det er sandsynligt, at slutresultatet for de fleste af disse emner kommer til at ligge relativt tæt på det irske traktatudkast.

Dublin II-dokumentets afsnit om *beskæftigelse* ligger meget tæt på det danske forslag. Forslaget omfatter således indskrivning i målsætningerne

af et højt beskæftigelsesniveau, en procedure for samordning af beskæftigelsespolitikker, en artikel om tilskyndelsesforanstaltninger og nedsættelse af et rådgivende beskæftigelsesudvalg. Frankrig og Tyskland har hidtil været imod et nyt beskæftigelsesafsnit, men synes nu i stigende grad at have accepteret, at det kommer. Storbritannien har hidtil været imod.

Dublin II-dokumentets bestemmelser om *miljø* imødekommer en række, men ikke alle danske ønsker. Udkastet omfatter en styrket placering af miljøet i traktatens målsætningsbestemmelser, et tværgående krav om integration af miljøet i sektorpolitikker samt en præcisering af artikel 100.A, stk. 3 (krav om højt beskyttelsesniveau) og artikel 100.A, stk. 4 (miljøgaranti). Under de hidtidige forhandlinger har der været lande, som var imod ændringer på alle disse punkter, herunder ikke mindst Storbritannien og Spanien. Stærkest har modstanden været for så vidt angår artikel 100.A, stk. 4, hvor et flertal har ønsket at opretholde status quo, mens Danmark, Sverige, Finland, Østrig, Holland og Tyskland har haft til dels forskellige ønsker til præcisering af bestemmelsen. Under de videre forhandlinger må derfor ikke mindst forslaget til præcisering af artikel 100.A, stk. 4 ventes at blive genstand for diskussion.

For så vidt angår *åbenhed* ligger Dublin II-dokumentet ligeledes tæt på de danske ønsker. Udkastet rummer et generelt princip om åbenhed, en bestemmelse om aktindsigt samt en bestemmelse om åbenhed i Rådets arbejde. Under de hidtidige drøftelser har der været bred enighed om det generelle princip om åbenhed. Bestemmelsen om åbenhed i Rådets arbejde har hidtil kun affødt få kommentarer, og Danmark har været alene om at ønske denne udvidet med en bestemmelse om åbne råds-møder.

For så vidt angår *bekæmpelse af svig* indgår der i Dublin II-dokumentet et forslag til ændring af artikel 209A. Forslaget afspejler, at Danmark og Benelux-landene har fremlagt nationale forslag herom, og at også Storbritannien, Tyskland, Østrig og Grækenland har ønsket styrkede bestemmelser på området. Forslaget har endnu ikke været drøftet i konferencen, men på dansk foranledning har formandskabet givet tilsagn om at tage emnet op ved et af de kommende møder. Flere lande har tilkendegivet interesse i at nå resultater på dette område.

Med hensyn til *forbrugerbeskyttelse* indgår der i Dublin II-dokumentet et forslag til styrkelse af